

LEKCE 39: JOZUE 6 – DOBÝVÁNÍ A ROZDĚLENÍ ZASLÍBENÉ ZEMĚ

Biblický text k lekci: Jozue 10-21

Cíle lekce:

- Dítě vlastními slovy popíše, jak Jozue dobyl Izraelskou zemi
- Dítě chápe, že vojenské úspěchy při dobývání byly výsledkem Božího jednání
- Dítě si uvědomuje, že dobytím Izraelské země se naplnilo zaslíbení dané před mnoha lety Abrahamovi
- Dítě ví, že pokud se nechá vést ve svém životě, tak zvítězí nad nepřáteli
- Dítě si uvědomuje, že Bůh zaopatřuje vším potřebným (mít kde bydlet)
- Dítě je vděčné za svou zemi – Českou republiku, že to je dobré místo pro život

Klíčové verše:

Jozue 10,42: „Tak se zmocnil Jozue jedním rázem všech těchto králů a jejich zemí, neboť Hospodin, Bůh Izraele, bojoval za Izraele.“

Jozue 11,23: „Přesně jak Hospodin řekl Mojžíšovi, tak zabral Jozue celou zemi a dal ji Izraeli za dědictví, podle toho, jak byli rozděleni na kmeny. A země žila v míru bez válek.“

Jozue 21,43-45: „Hospodin dal Izraeli celou zemi, jak se přísahou zavázal jejich otcům, že jim jí dá. Obsadili ji a usadili se v ní. A Hospodin jim dal odpočínutí všudy vůkol, zcela tak, jak přísáhl jejich otcům. Žádný ze všech jejich nepřátel před nimi neobstál. Hospodin jim vydal do rukou všechny nepřátele. Ani jedno ze všech dobrých slov, která Hospodin mluvil k domu izraelskému, nezapadlo: všechno se uskutečnilo.“

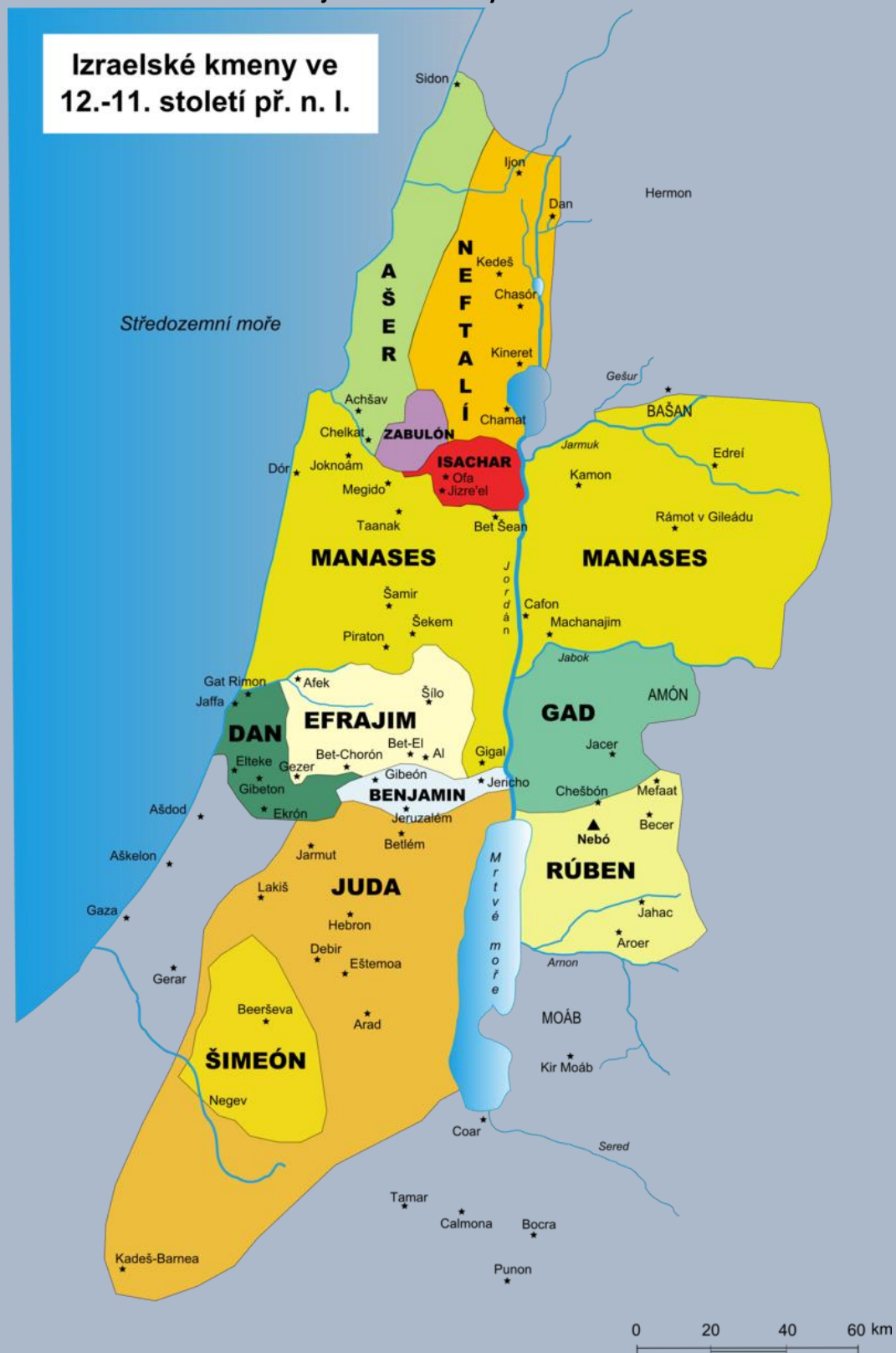
Židům 10,23: „Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.“

Biblická fakta:

Po dobytí města Aje se proti Gibeónu spojilo 5 králů jižního Kanánu, aby jej dobyli, protože uzavřeli spojenectví s Izraelci.
Gibeónané prosí Izraelce o pomoc, a ti jim pomohou v boji proti pěti králům.
V bitvě pomohl Bůh Izraelcům mj. tak, že z nebe padaly kameny.
Při bitvě se také stal zázračný astronomický úkaz – Slunce se zastavilo (den se prodloužil), aby Izraelci mohli dokonat vítězství nad pěti nepřátelskými králi. Již nikdy se tento astronomický výjev neopakoval.
Také králové severního Kanánu se spojili, aby bojovali proti Izraeli – bylo jich mnoho (jako písku na mořském břehu) – s Izraelci je však Hospodin a ujišťuje je o vítězství.
Bůh daroval vítězství Jozuovi a Izraeli i nad králi severního Kanánu a Izraelci mj. ochromili koně a spálili vozy (destrukce armády) a také vybili vše živé.
Jozue tak s Izraelci zabral celou zemi po dobytých králích – boje trvaly dlouho (i s dalšími králi Kanánu) – žádné jiné město, kromě Gibeónu, neuzavřelo s Izraelem smlouvu, a byla všechna zničena.
I přesto však ještě zbývalo mnoho země k obsazení (např. Pelištea, Libanon a další) – Jozue ji, protože již byl starý, měl pouze přidělit jednotlivým Izraelským kmenům, a ty ji měli později obsadit, dobýt.
Jednotlivé kmeny si však většinou ony kmeny nepodrobili, nepobili je, zůstali sídlit mezi nimi, a z toho do budoucna plynuly problémy.
Jozue losem rozděluje území Kanánské země (přibližně dnešního Izraele) – viz mapka níže.
Pokolení Rúben, Gád a polovina kmene Manasesova sídlilo v Zajordání (východně od řeky Jordán), ostatní pokolení na západní straně Jordánu. Pouze kmen Lévičů nedostal žádné území, ale byly jim přidělena města (vždy několik od každého pokolení).

Jozue také na Hospodinův příkaz ustanovil tzv. útočištná města, do nichž se mohl ukrýt každý, kdo neúmyslně zabil

Rozdělení izraelské země mezi jednotlivé kmeny:

Zdroj obrázku: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/83/12_staemme_israels.png

Pro zvidavé:

- 5 králů „jižního“ Kanánu: jeruzalémský (Adonisedek), chebrónský (Hóham), jarmútský (Pirám), lakíšský (Jafí) a eglónský (Debír)
- králové severního Kanánu: chásorský (Jabín), madónský (Jóbab), šimrónský, akšávský a králové severního pohoří
- Lévijsi obdrželi celkem 48 měst
- Kedeš v Galileji v pohoří Neftaliově, Šekem v pohoří Efrajimově a Kirjat-arbu (Chebrón) v pohoří Judově; v Zajordání Beser ve stepi na Náhorní rovině pokolení Rúbenově, Rámot v Gileádu v pokolení Gádově a Gólan v Bášanu v pokolení Manasesově

Myšlenky k 39. lekci (aplikace):

- Izraelci neútočí jako první, ale ve skutečnosti se brání – Bůh si nelibuje ve vybíjení lidí, ale pokud jej člověk odmítne a uctívá své „bohy“, páchá zlé věci, které ničí jeho život, pak Bohu (protože je spravedlivý) nezbyvá nic jiného, než toto zlo člověka zničit – Izraelci neměli od modloslužebných Kenanců „odkukat“ jejich náboženskou praxi, i proto měli být zničeni
- Naplňuje se Boží zaslíbení dané praotcům, Abrahamovi, Izákovi, Jákobovi, ale i Mojžíšovi – Bůh si někdy dává načas s tím, co zaslíbí – a nemusíme se toho ani dožít. To, co my vnímáme jako nevyslyšené modlitby, to si Bůh používá pro splnění svého (vyššího) záměru
- Klíčovým důvodem úspěchu Izraelců je to, že Bůh byl na jejich straně – když svěříme Bohu svůj život, tak je jisté, že jdeme ke správnému cíli, i když cesta nebude jednoduchá, podobně jako boj, který bolí a někdy i zabíjí
- Rozdělení země – na každý kmen se dostalo kus území dle jeho velikosti – Bůh nás zaopatřuje tím, co potřebujeme a je pro nás dobré, na druhou stranu nám často nedává to, co bychom si přáli my, ale mohlo by to být k naší zkáze
- Útočištná města byl ojedinělý projekt v tehdejší době „krevní msty“ – to svědčí o Božím charakteru, který není pro smrt, ale je na prvním místě milostivý – my můžeme hledat útočiště před smrtí právě v Bohu, v Hospodinu
- Dobývání země nebylo jednoduché, i když Hospodin Izraele vedl – řada území zůstala nedobyta, lid se smísil s tamními obyvateli – když nenecháme Boha plně prostoupit náš život, zkomplikuje se a budeme sami odkázáni na řadu problémů, Bůh nás „nechá“, ale mnoho těžkých věcí pak budeme muset prožít „zbytečně“
- Na druhou stranu život s Bohem ještě neznamená, že vše půjde hladce, protože Bůh není kouzelný dědeček, který by své děti pouze obskakoval – těžkými věcmi se totiž formuje charakter člověka a cílem křesťana je růst do podoby Krista

Souvislost s Novým zákonem: Naděje jako životní motivace

Židům 6,18-20: „...jsou mocným povzbuzením pro nás, kteří jsme našli útočiště v naději nám dané. V ní jsme bezpečně a pevně zakotveni, jí pronikáme až do nitra nebeské svatyně, kam jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu Melchisedechova.“

Židům 10,23: „Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.“

Po dlouhých staletích se Izraelitům splnilo Boží zaslíbení – dostali se do země, kterou Bůh slíbil praotcům. Jako novozákonní lid máme také mnohá zaslíbení a ta naše země zaslíbená je nebe samotné – většina lidí, co Bohu věřili a věří, dříve také umřeli (podobně jako praotcové), ale přesto se (po smrti) dočkali oné země zaslíbené. I když život na zemi není lehkým zvláště pro křesťany v muslimských zemích, kde jsou pronásledováni a zabíjeni, tak existuje naděje, že bude líp – a není to jen slogan, nejsou to jen slova. Bůh svá zaslíbení dodrží – naděje je neotřesitelná, protože Bůh je věrný. Můžeme tam vstoupit díky Ježíši, který vzal naše provinění, jež by bránila vstupu do věčného života, na sebe na

kříži. Přestože musíme ještě bojovat každý svoje boje, je jasné, pokud jsme na té správné (Boží) straně, že náš nebeský Kanán jednou „dobudeme“ a to bez ohledu na to, jak těžký bude život zde na zemi.

Náměty pro činnosti s dětmi:

- 1. Skládání mapy Izraelské země** – úkolem dětí je složit co nejrychleji mapu Izraelské země tak, jak byla rozdělena mezi jednotlivé Izraelské kmeny. Mapa viz výše.
- 2. Držení vratkého předmětu** – např. kulička na desce (motiv zastavení slunce při bitvě). Úkolem dětí je nehnutě držet na kusu desky (knize apod.) kuličku tak, aby nespadla (nesjela z desky).
- 3. Bitva „kámen, nůžky, papír“** – motiv losování o území. Děti mezi sebou hrají kámen, nůžky, papír. Kdo prohraje, vypadává, až nakonec zůstanou dva – kdo vyhraje, má bod. Hrajeme několik kol.
- 4. Biblická města** – úkolem dítěte je napsat co nejvíce měst, která se vyskytují v Bibli na území Izraele.
- 5. Přetlačování na jedné noze** – motiv bitvy a dobývání země. Hrajeme ve dvojici. Úkolem dítěte je stát na jedné noze a soupeře tlačit, rukama do něj „bouchat“ (ne do hlavy) tak, aby spadl, nebo se dotknul druhou nohou země.